ANUL III. — Nr. 741. EDIȚIA A DOUA MERCURI, 13 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREĬ LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un număr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Insertiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureștĭ, 12 Februarie 1891.

Folos și Pagubă

De câțĭ-va anĭ încoace, avem mereŭ crize ministeriale.

Dacă am trăi într'o țară cu adevĕrat liberală, în care regimul constituțional e păzit cu strășnicie, desele crize ministeriale ne-ar face să trecem în ochiĭ Europeĭ drept un popor cu o educație politică foarte înaintată. Popoarele cele-l'alte ne-ar lua drept pildă, căcĭ a resturna multe guverne, însemnează a exercita un control foarte riguros asupra putereĭ esecutive și a o înlocui îndată ce greșește.

Țările în carĭ Parlamentul e unealtă oarbă în mâinile guvernuluĭ ne-ar admira, ba ne-ar invidia chiar pentru mandatariĭ idealĭ carĭ ne reprezintă în Parlament, căcĭ ar zice de sigur: Un Parlament, care nu e al nicĭ unuĭ guvern, ci adevĕrata expresiune a poporuluĭ; un Parlament, a căruĭ majoritate este guvernamentală numaĭ cât timp miniștri își îndeplinesc cu sfințenie datoriile,—este un Parlament ideal.

Și de sigur, în asemenea împrejurare, am fi asediațĭ de cererĭ din partea cetățenilor din alte țărĭ, amatorĭ de raritățĭ, saŭ din partea directorilor de muzee, ca să le trimitem câte un reprezentant de aĭ noștri, pentru ca să'l expue admirațiuneĭ publice în muzeele lor.

Spre marea noastră nenorocire, realitatea este atât de departe de acest vis, în cât ne îngrozim când ne gândim la distanța ce desparte regimul nostru parlamentar de un regim cinstit și sincer.

Este adevĕrat că am avut în treĭ anĭ patru crize ministeriale și dorința noastră—ca republicanĭ și ca antidinasticĭ—ar fi ca să avem cel puțin treĭ crize ministeriale pe fiecare an, cât va fi un Carol I saŭ nu altul *ejusdem farinae* pe tronul Românieĭ.

Crizele ministeriale, carĭ aŭ început cu căderea luĭ Ion Brătianu, aŭ fost pricinuite nu de rigorile parlamentarismuluĭ nostru.

Nu e nevoie să maĭ arătăm aci încrederea oarbă ce avea aproape unanimitatea ultimuluĭ Parlament colectivist în Ion Brătianu; dar el a trebuit să cază, căcĭ Regele a început să miroase atmosfera încărcată de o ațâțare neobicĭnuită a spiritelor

Teodor Rosetti n'a căzut din cauza dușmănieĭ Parlamentuluĭ; ci, din cauză că nu avea trecere în țară, nu era cunoscut de nimenĭ și Regeluĭ Iĭ trebuia un președinte de consiliŭ bine vĕzut de toțĭ, pentru a-I da fortificațiile.

Lascar Catargiu n'a fost rĕsturnat de țară; dar Regele l-a silit să se retragă, fiind-că M. Sa nu voia disolvarea, al căreĭ rezultat ar fi fost întărirea unuĭ guvern cu rădăcinĭ în țară.

Generalul Manu alunecă la vale, spre prăpastia disgrațieĭ regale, pentru că nu are puterea de a alcătui un regim, care să fie Regeluĭ o pavăză puternică și țăreĭ un guvern de încredere.

Prin urmare, însușĭ Carol I a început să ție seamă de opinia publică și 'șĭ congediază guvernele atuncĭ când simte furtuna apropiindu-se. El dă mereŭ la guverne noĭ poporuluĭ, pentru a-ĭ distrage atențiunea, pentru a 'l face — la fie-care schimbare de regim — să capete iluziĭ nouĭ și, îndată ce începe a presimțĭ decepția, schimbă decorul, adică guvernul.

Sublimul Parlament, ales de D-niĭ Teodor Rosetti și Carp — în complicitate cu liberaliĭ-conservatorĭ — asistă nepăsător la această vecĭnică schimbare de decorurĭ și acoperă cu aplausele sale fie-care apariție nouă pe banca ministerială.

Ce dovedesc toate acestea?

Pentru noĭ, ele dovedesc un lucru: că, deși regimul nostru parlamentar e foarte păcătos, din cauza sistemuluĭ electoral; deși guvernele ies din anticamera Palatuluĭ și cad, când vrea Regele; totușĭ Acesta a început să prindă frică de deșteptarea spirituluĭ popular și face totul pentru a distrage atenția acestuia.

Decĭ, din punctul de vedere politic, deși nu pe calea dreaptă și firească, am făcut un pas înainte și desele crize ministeriale aduc un folos real: fac să se demonetizeze toțĭ politicianiĭ carĭ se supun poftelor regale și împrăștie orĭ ce iluzie în privința bunătățeĭ regimuluĭ monarchic.

Din punctul de vedere al administrațieĭ țăreĭ, desele crize aduc pagubă, căcĭ nu daŭ răgaz miniștrilor să se ocupe de nevoile adevĕrate ale țĕreĭ.

Paguba aceasta este însă neînlăturabilă, câtă vreme miniștriĭ vor fi streinĭ de țară și de aspirațiunile eĭ; câtă vreme nu va exista stabilitatea funcționarilor administrativĭ și câtă vreme va exista votul restrîns, care face pe funcționariĭ guvernuluĭ ca să se ocupe de ingerințe, în loc să 'șĭ caute de treabă.

Să ne mulțumim, pentru moment, cu folosul ce aduc crizele ministeriale și, pĕtrunzêndu-ne de înțelesul acestor crize, să avem totd'auna înaintea noastră convingerea că Regele se teme de noĭ; iar când va suna ceasul potrivit, să facem pe M. Sa să nu se teamă de geaba.

Scipio

TELEGRAME

PARIS, 11 Februarie. — Proiectul de buget arată 3,218,404,133 francĭ la veniturĭ și 3,217,815,525 francĭ la cheltuelĭ este decĭ un excedent de 588,608 francĭ.

PARIS, 11 Februarie. — Impĕrăteasa Frederic va prelungi șederea sa la Paris până Vinerea viitoare.

BELGRAD, 11 Februarie. — Deputatul radical Stoianovicĭ a publicat o broșură foarte violentă în contra ordineĭ lucrurilor legale în Serbia. Clubul radical a decis să excludă pe Stoianovicĭ care va fi urmărit cu consimțirea Scupcineĭ; broșura a fost confiscată,

LISABONA, 11 Februarie. — Cercurile republicane s'aŭ închis în toată țara

LONDRA, 11 Februarie. — *Agenția Reuter* află din Buenos-Ayres că o luptă serioasă s'a dat lângă Pisagua; insurgențiĭ aŭ fost bătuțĭ. O nouă luptă s'a dat lângă Iquique; resultatul este necunoscut

Lumină să se facă

Un amic m'a informat erĭ că din marele numĕr de cititorĭ aĭ articoluluĭ meŭ intitulat — 11 Februarie 1866 — *sunt încă câțĭ-va carĭ susțin că aşĭ fi petrecut noaptea de 10 spre 11 Februarie 1866 la un supeŭ la Hugues, și că prin urmare, narațiunea ce am făcut nu ar fi esactă.*

Rog pe aceștĭ neîncrezĕtorĭ să bine-voiască a'mĭ adresa rectificările lor la redacția ziaruluĭ și a indica maĭ ales persoanele cu carĭ am petrecut în acea noapte.

Promit a publica toate rectificările ce voiŭ primi, rezervându-mĭ dreptul de a rĕspunde.

De prisos cred a adăoga că scrisorile anonime vor fi aruncate la coș cu tot disprețul ce ele merită.

A. V. B.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată in „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezĕmântul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Remediul luĭ Koch

Iată concluzia raportuluĭ D-luĭ dr. Zaharia Perescu, medicul-șef al spitaluluĭ militar central asupra remediuluĭ Koch:

1) Remediul doctoruluĭ Koch s'a aplicat la oamenĭ cu prea mare precipitațiune. Aceĭ ce l'aŭ aplicat aŭ înțeles rĕŭ pe Koch, și ce este maĭ grav, 'l-aŭ interpretat rĕŭ.

2) Limfa luĭ Koch este o substanță virulentă, otrăvitoare, care are o lucrare specială farmacodinamică foarte energică. Iar care nu va deveni un *medicament antiftisic* de cât cu timpul și în niște mâinĭ experimentate și conștiincioase.

3) Până astăzĭ după 3—4 lunĭ de întrebuințare a limfeĭ luĭ Koch, atât în tuberculosa medicală cât și în cea chirurgicală nu există încă nicĭ un caz de *vindecare reală, ci probabilitățĭ de ameliorare* și numaĭ *speranțe de vindecare.*

4) Necunoscêndu-se încă nicĭ *echivalentul terapeutic* al acestuĭ remediŭ la om, nicĭ *indicațiunile și contra indicațiunile sale*, ar fi o lipsă de știință și conștiință medicală, aplicațiunea acestuĭ remediŭ pe o scară întinsă, fără nicĭ un discernĕmênt, în tratamentul tuberculozeĭ; căcĭ de la o reacție, vizibilă pe tegument, precum este în cazurile de lupus, nu putem deduce absolut nicĭ o indicațiune pentru întrebuințarea utilă a acestuĭ remediŭ și în cazurile de tuberculoză viscerală saŭ parenhimatoasă, de vreme ce reacțiunile parțiale, limitate ale tegumentuluĭ extern (precum se observă în cazurile de lupus), nu pot avea gravitatea reacțiunilor tegumentuluĭ intern și maĭ ales acelora ale viscerilor importante, precum este plămânul, cerebrul, meningele, intestinele, etc.

Reacțiile violente ce se produc în aceste din urmă organe sunt în majoritatea cazurilor maĭ mult vĕtămătoare de cât folositoare.

5) Prin urmare, remediul luĭ Koch n'ar putea fi întrebuințat de o cam dată de cât în spitalele acelea în carĭ pacientul inoculat ar putea fi observat în mod continuŭ, și, la un moment dat, ajutat imediat pentru complicațiunile multiple ale reacțiuneĭ sale.

CIVILIZAREA DOBROGEI

Intre multele scandalurĭ, gheșefturĭ și rușfeturĭ, cu carĭ guvernul se silește a civiliza pe Dobrogenĭ, este și mituiala care din pĕcate s'a întins până și'n armată.

Ziarele din Constanța ne aduc știrea că, în ziua de 7 și 8 curent, s'a judecat de către Consiliul de rezbel al diviziei active din acel oraș, faptul de mituire comis de către vr'o 12 sergențĭ-majorĭ din regimentul 33 dorobanțĭ. In urma ascultăreĭ maĭ multor martorĭ, consiliul trecu în camera de deliberare, de unde eșind a pronunțat verdictul sĕŭ, prin care a condamnat pe sergențiĭ-majorĭ Coman Crăciun, Dorofteĭ Vasile, sergentul Mocanaș și caporalul Haim Avram la câte 6 lunĭ inshisoare, iar pe ceĭ-l'alțĭ opt îĭ a achitat.

Profeții împlinite

La 7 Februarie s'aŭ împlinit treĭ-zecĭ și doĭ de anĭ de când mult regretatul Cezar Boliac, sub titlul „Prinț strein“, scria, in *Românul* luĭ C. A. Rosetti, un articol care se începea ast-fel:

Norocita **inspirare** *a Românilor din toată România liberă, de a alege în unanimitate pe Domnul Alexandru Ioan I, Domn al lor, a mîntuit țara de toate consecințele ce urma să atragă realizarea ideeĭ de un prinț strein în capul nostru.*

Nu e Român a căruĭ inimă să nu fi sângerat când pronunța acest remediŭ eroic la langoarea și piroteala în care vedea căzută patria.

. . . .

Fericit atuncĭ că iubita luĭ patrie a scăpat de pericolul spăimântător care o amenința, — prințul strein, — Cezar Boliac se îngrozea numaĭ la gândul că ar fi putut veni în capul Românieĭ un strein care „era să infiltreze o eterogenitate între guvern și guvernanțĭ; era să înstreineze armia, să introducă *moravurĭ bastarde* spirituluĭ român; era să avem un *guvern rudă cu streiniĭ și strein către nație*, care să facă numaĭ paradă de iubirea sa către Țară și, în fond, astă iubire să fie *iubire de mamă vitregă!*“

Eĭ bine! astăzĭ, după treĭ-zecĭ și doĭ de anĭ numaĭ, plinĭ de durere suntem silițĭ a ne aminti că nu trecuseră încă zece anĭ când un numĕr de bărbațĭ uitându și saŭ nesocotindu-șĭ „norocita *inspirare*“ aŭ dat țara pe mânile unuĭ strein.

Astăzĭ toate nenorocirile de carĭ eminentul patriot, care zicea protivnicilor: „materialiștĭ, luațĭ voĭ toată materia, dați-ne nouĕ închisoarea, surghiunul… suntem fericițĭ că v'am dat o patrie….“ — toate nenorocirile, zic, de carĭ ne credea scăpațĭ aŭ căzut cu greutatea unuĭ blestem peste capetele noastre.

Dacă ne-ar maĭ fi ertat a crede în presimțirĭ pentru viitor, în profețiĭ, apoĭ vorbele luĭ Boliac ar trebui să le luăm ca cele maĭ triste presimțirĭ și profețiĭ împlinite.

După o domnie liniștită de douĕ-zecĭ și cincĭ de anĭ, prințul strein ni se înfățișează ca cel maĭ lacom, hrăpareț și viclean suveran, care, strângêndu-șĭ nenumĕrate comorĭ, a avut grija de a compromite pe toțĭ bărbațiĭ noștri politicĭ remânênd El în totdeauna basma curată. *Moravurile bastarde*, de carĭ Boliac ne credea scăpațĭ, aŭ fost încetul cu încetul introduse în spiritul uneĭ marĭ părțĭ din țară, și după treĭ-zecĭ de anĭ avem nenorocitul „guvern rudă cu streiniĭ și strein către nație!“

Da, guvernele carĭ aŭ globit țara pentru fortificațiĭ carĭ să servească interesele austro-germane pe când pentru instrucțiunea poporuluĭ nu se găsește nicĭ un ban maĭ mult afară de buget, sunt rude cu streiniĭ și toată dragostea lor nu-ĭ de cât pentru paradă, e o dragoste de mamă vitregă!

Douĕ-zecĭ și cincĭ de anĭ aŭ fost de ajuns prințuluĭ strein pentru a face de necunoscut țara, moravurile și inimile celor carĭ aŭ fost atinșĭ de veninoasa Luĭ influență.

Acest timp a fost prea lung pentru prințul strein spre a putea schimba într'atât sufletele unora în cât să nu aibă loc într'ânsele ideile nobile carĭ însuflețeaŭ odinioară tinerimea noastră.

Astăzĭ puținĭ îșĭ maĭ aduc aminte de profețiile luĭ Cezar Boliac carĭ, din nenorocire s'aŭ împlinit cu vîrf și îndesat și prințul strein, astăzĭ Regele *Shyllok*, îșĭ urmează nesupărat de nimenĭ opera Sa de distrugere.

Dar destul! Ajungă douĕ-zecĭ și cinc de anĭ de suferințĭ și de umilințĭ!

Dacă glasul nostru nu a fost destul de puternic și de convingĕtor, fie ca glasul nestrămutatuluĭ democrat și patriot Cesar Boliac care visând că vom avea nenorocirea de a ne aduce un prinț strein arată cu bucurie nenorocirile de carĭ scăpase țara la 1859, — să aibă darul de a deștepta în sufletele tuturor Românilor vechiul patriotism de ale căuuia roade ne folosim acum numaĭ în parte.

Mantu

MEDICINA VETERINARĂ

Dacă medicina veterinară a câștigat atâta teren în considerația publică din țara noastră, aceasta se datorește în parte, negreșit contigentuluĭ de tinerĭ valoroșĭ ce posedă această corporație și faptuluĭ că în mijlocul intereselor generale economice ale țăreĭ, medicina veterinară se presintă înarmată de o lege echitabilă care pune la îndămâna mediculuĭ veterinar toate mijloacele administrative și materiale, pentru a combate maladiile infecțioase cu caracter contagios.

Intr'adevĕr, fondul epizootiilor, format din taxa de 1 la sută asupra veniturilor comunale și județene, astăzĭ e enorm de mare și ajuns în putință de a da cele maĭ largĭ despăgubirĭ pentru maladiile contagioase la animale și să pună cele maĭ marĭ mijloace pentru combatera materială și științifică a acestor boale.

Cu un cuvênt medicilor veterinarĭ li s'a dat mijlocul de a putea isbuti în luptă contra maladiilor infecțioase.

In medicina umană însă lucrurile se petrec din nenorocire alt-fel. Cu toțiĭ știm că caracterul maladiilor infecțioase la om este tot-d'auna intensitatea și că maĭ toate se întind, contagionez, într'un mod rapid, peste mĕsură de rapid.

Nu voim a face enumerarea lor, toțĭ le cunoaștem cu desĕvîrșire și maĭ ales le cunoaștem caracterul lor infecțios.

Eĭ bine, ce facem noĭ în combaterea lor și maĭ cu seamă ce mijloace ne pune societatea la îndemână?

Nicĭ unul.

In studiile noastre e vorba totdeauna de o poliție sanitară de mijloace de isolare și de atâtea mĕsurĭ de desinfecție.

In viața practică însă, toate aceste noțiunĭ, tot acest capital rațional de luptă, este redus la nimic, noĭ suntem redușĭ la neputință, stăm cu mâinile legate orĭ de câte orĭ este chestiunea de a combate întinderea uneĭ maladiĭ infecțioase la om.

Prin ce nenorocită fasă trece societatea noastră! Să poarte interes animalelor noastre domestice, este firesc pentru că sunt auxiliariĭ noștri indispensabilĭ; dar să poarte maĭ mult interes animalelor de cât sie însușĭ, este și absurd și indignător.

In literatura noastră medicală, suntem fericițĭ a o constata, cel d'întâĭ care a emis ideia unuĭ fond al epidemielor este D. Dr. Blasian, apoĭ D-niĭ D-rĭ Negrescu și medic veterinar Furtună, cu ocazia unuĭ studiŭ al D-sale asupra tuberculozeĭ omuluĭ și animalelor.

Negreșit că o taxă de o jumĕtate la sută asupra veniturilor comunale și județene pentru formarea unuĭ fond al epidemielor, ar putea satisface cu suficiență atâtea trebuințĭ și combaterea maladielor infecțioase ale omuluĭ, ar avea un sprijin puternic și o reușită deplină.

Atragem atențiunea onor. guvern asupra acesteĭ chestiunĭ serioase șĭ'ĭ solicităm înaltul sĕŭ sprijin.

(Progresul medical român)

Liga pentru unitatea cultureĭ Românilor

La secțiunea Ligeĭ din Olt s'aŭ înscris ca donatorĭ dd. Dumitru Protopopescu primar și deputat cu 100 leĭ; C. Colibășanu mare proprietar 100 leĭ; Teodor Atanasiu mare proprietar 50 leĭ; Nicolae Linaru, mare proprietar 50 leĭ; Dr, N. Oncescu medic 20 leĭ; Dr. Th. Șușu medic 20 leĭ; Victor Nestor avocat 10 leĭ; Dum. Poenaru inginer 10, Sevastia Davidescu 10, Ghiță Stănculescu comerciant 10, Preotul V. Constantinescu 4; V. Periețeanu proprietar 10; C. Davidescu inginer 10.

Pe lângă lista membrilor donatorĭ la *secțiunea Slatina* a Ligeĭ ne maĭ vine un adaus, care completează numĕrul membrilor donatorĭ de până acuma. Aŭ maĭ contribuit dd. Maior Manoliu 20 leĭ; Gh. Vizulea 20 leĭ; D. Mavrodin senator 20 leĭ; Gr. Tomescu șeful poșteĭ 10, Dr. Dobrescu 10, M. Belu 10, G. C. Barozzi avocat 5, M. Linaru 5.

Liga la Berlin. D. N. Barbu, secretarul Ligeĭ, a primit următoarea telegramă din Berlin:

„Inainte! Secţiunea Berlin salutând Liga centrală o urmează.

Nanu, Eremia, Olga G. Căpitanovicĭ, Victoria Nanu, Rica Montureanu, Căpitanovicĭ, Hârsu, Serghel, Montureanu.

*

Memoriul studenţilor universitarĭ e gata. Listele de subscripţiunĭ pentru tipărirea memoriuluĭ se vor publica. De aceea e de dorit ca listele, ce nu sunt încă înapoiate, *să se înapoieze imediat.*

* * *

Impreună cu suma de leĭ 40, am primit şi următoarele rândurĭ, din partea Venerabiluluĭ profesor Cernatianu, cărora le daŭ loc aci:

Iubite D-le Redactor,

Convins de sentimentele D-v. patriotice, îmĭ permit a vĕ trimite pentru Liga culturală ce vĕd că protegiaţĭ, leĭ 40, cu rugăminte a le spune că următoarele câteva cuvinte tind a le dovedi sentimentele ce mĕ hrănesc, şi dacă ele nu apar destul de focoase, vina este a neputincioaseĭ mele pene, care nu a fost în stare să exprime din văpaia sufletuluĭ meŭ, de cât aceia ce ar fi făcut vêntul, spulberând un singur grăunte din colosalul potop al nisipuluĭ mărilor şi pustiilor pământeştĭ.

Termin rugêndu-vĕ a primi asigurarea sentimentelor de stimă şi consideraţiune, ce vĕ păstrez de 31 anĭ.

Vlad Cernaţianu

*

Craiova, 1891 Ianuarie 22

Iubiţiĭ meĭ şcolarĭ,

Calea ce de curênd aţĭ îndrumat pentru întâlnirea le o laltă a tot ce cuvênta ca voĭ, mĕ întinereşte si'mĭ reaminteşte bucuria ce am simţit în ziua când, ca voĭ şcolar, purtam Cocarda treĭ-culoră la pălărie, şi când bĕtrâniĭ de pe atuncĭ surîdeaŭ de copilăria noastră, surîs rezultat, din neîncrederea ce duşmanul instilase în inimele lor.

Aceĭ doritorĭ lipsiţĭ de mângăierea încredereĭ, serbătoriaŭ lăcrămând cu bucurie: ziua primeĭ noastre fericirĭ, ziua cea maĭ mare din viaţa noastră, ziua de pe care voĭ azĭ ridicaţĭ vĕlul uităreĭ, ziua de 24 Ianuarie.

De atuncĭ, de la prima isbândă a viselor plăcute, câţĭ aŭ maĭ rĕmas alăturĭ cu mine, aicĭ pe dragul pămênt vĕzut cu rîvnă de ceĭ ce îl înconjoară, surîd de fericire şi saltă de bucurie, când se oglindesc în zile marĭ de sĕrbătorĭ şi vĕd pe pieptur̆ile lor, tocmaĭ d'asupra inimeĭ, o cruciuliţă neagră bizantină, care, pentru moment, a calmat atâtea palpite succedate până aci în bĕtrîna dar acum întinerita lor inimă.

'Nainte dar copiĭ, căcĭ focul sacru nu vĕ lipseşte şi ceĭ ce vĕ înconjoară nu maĭ surîd cu neîneredere în realisarea dorinţelor, şi în curênd, Aquila trecereĭ Carpaţilor pe pepturile voastre, va calma bătăile sburdalnice ale inimilor voastre, şi daca vre-unul dintr'aĭ meĭ va maĭ fi pe lângă voĭ, apoĭ crucea trecereĭ Dunăreĭ alăturĭ cu crucea din ciocul Aquileĭ, vor maĭ întări ruinile în care se adăpostesc inimile noastre întinerite.

Amicul vostru
Vlad Cernăţeanu.

Din Turnu-Severin

Balul Crucea Roşie

Vinerĭ 8 curent, *Crucea Roşie* a dat un bal gigantic în folosul sĕŭ, bal care, graţie concursuluĭ ce i s'a dat din toate părţile, a reuşit de minune.

Bătrânul salon *Apollo* părea că întinerise de focul luminilor argintiĭ ce se resfrângeaŭ pe zidurile sale, şi de sufletul şi animaţia celor care 'l populaŭ.

Credeaĭ că eştĭ în mijlocul grădinilor *Semiramideĭ*, atât era de neînchipuit aspectul ce 'l dădeaŭ salonuluĭ frumoasele Severinuluĭ cu tot sexul urît care căuta să le întunece lumina ochilor plinĭ numaĭ de scânteĭ.

La 9 ore şi jum. muzica regimentuluĭ a dat semnalul unuĭ vals incomparabil, care te sgudue din temeliĭ, şi la auzul căruia intrepidele noastre dănţuitoare 'şĭ aŭ luat sborul fie-care spre idealul sĕŭ.

Am remarcat în marele buchet pe: D-na Steriad, superbă; D-na Şainoglu, plină de majestate; D-na I. Poenaru o lebădă, în toată puterea cuvêntuluĭ după costumul care 'l purta; D-na Radian gentileţa personificată în alb; D-na C. Rădulescu, în alb, un ideal; D-na V. Ştefănescu, o visiune de Grenada; D-na T. Gărdescu, un boboc de trandafirĭ; D-na N. Cernătescu un ideal de încântărĭ; D-nele Manolescu, Colonel Şerbănescu, Cutcudache, Triandafil, Boboiceanu, Filoxenide, Capeleanu, Stăncescu, Condrus, Petcoff, etc., un haos de frumuseţĭ unele maĭ frumoase de cât altele.

Printre gentilele domnişoare, am remarcat pe:

D-ra Elena Tocescu, frumoasa frumoaselor, o visiune de Andalusia, în Eiffel; D-ra Băileanu o dănţuitoare perfectă în costum culoarea foculuĭ, sublimă; D-ra Filoxenides, o frumuseţe orientală; D-ra Retezeanu, o nouă apariţiune în alb, perfectă circasiană; D-rele Hacek, Stretcu. Stăncescu, Isvoranu, Quintescu, Vulpescu, Costescu Bohorianu şi altele al căror nume 'mĭ scapă, rugându-le să mĕ ierte, formaŭ un ocean de scânteĭ care 'ţĭ întunecaŭ vedenia.

La sfârşit un cotilion monstru, care s'a terminat pe la orele 6 dimineaţa spre marele regret al celor ce luaseră parte la această serată gigantică şi plină de animaţie.

X. Y. Z.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ	40 „
D. Panaite Donicĭ	70 „
D. Anton Borneanu ing.	20 „
D. G. Francisc [Bacăŭ]	3 „
D. Barbu Nicolae prof.	100 „
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 „
Gheorghe Pitiş prof.	30 „
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 „
Un român de viţă veche	5 „
A. C.	2 „
Iacob Fătu	50 „
I. Berberianu	10 „
P. Bancotescu	5 „
D-na E. C.	15 „
Iorgu D. H. Ioan	22.50
Ghiţă Stoenescu	10 „
V. Secăreanu	5 „
Vlad Cernăţeanu	40 „
Eleviĭ cl. VII lic. Sf. Sava	25 „
Jaques Herdan	100 „
(Va urmă) *Total leĭ*	*880.00*

Balul Muziceĭ din Focşanĭ

Sâmbătă, 9 Februarie, a avut loc un bal în beneficiŭ muziceĭ regimentuluĭ 10 Dorobanţĭ.

Gentilele patronese, D-nele Holban şi Ciorney, aŭ făcut tot posibilul să mulţumească pe toată lumea.

Tot ce Focşaniĭ are maĭ de seamă şi-a dat întâlnire la acest bal, care într'adevĕr a reuşit pe deplin.

Recunoscut şi admirat:

D-na Zahareanu în frumoasă toaletă de mătase roşie, D-na Macridescu, D-na Zottu, D-na Stefu, D-na Lambrino, D-na Ciurea, D-na Dumitriu, D-na Lupescu, D-na Stamatin, D-na Zaremba, D-na Tufelcică, D-na Popovicĭ, D-na Pâcleanu, D-na Petrovicĭ, D-na Miciora, D-na Cotescu, D-na Braboveanu.

Domnişoarele formaŭ un buchet din cele maĭ alese.

D-ra Holban un boboc de trandafir, D-ra Ciorney un réséda, D-ra A. Costescu un miosotis, D-rele Pâcleanu 2 margueritte, D-ra Stamatin foarte gentilă.

Balul a fost ceva feeric.

Tot felul de surprize aŭ fost împărţite persoanelor de la Cotilion.

O dănţuitoare.

VALSUL

Jucam, jucam un vals frumos,
Când l'am vĕzut întiĭ
Din ochi-ţĭ viĭ sburaŭ duios
D'amor miĭ de scânteĭ.

Jucam, jucam un vals frumos
Şi când l'am terminat
Venişĭ zîmbind şi graţios
Şi mi te-aĭ prezintat.

Pe braţul tĕŭ femee atunce
Eŭ m'am şi rezemat
S'a valsuluĭ cărare dulce
Nebunĭ o am urmat.

Eŭ vis întreg de fericire
Visam în ăst vîrtej
Iar tu să 'mĭ spuĭ d'a ta iubire
Găsişĭ un bun prilej.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

D'atunce anĭ de suferinţă
S'aŭ strecurat greoĭ
Iar eŭ la vals cu uşurinţă
'Mĭ duc gândul înapoĭ.

Un vals e viaţa noastră toată
S'amorul e un vals.
Un vals a fost iubirea-ţĭ toată
Şi toate sunt un vals.

Miosotis.

INFORMAŢIUNI

Redacţia şi Administraţia ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colţul strădeĭ Brezoianu.

—✠—

Erĭ s'a prezentat la redacţia ziaruluĭ nostru d. Urdăreanu, prefectul de Mehedinţĭ, pentru a cere numele autoruluĭ informaţiuneĭ privitoare la apropiata sa excludere din clubul Turnu-Severin.

Directorul nostru a declarat d-luĭ Urdăreanu că el este autorul aceleĭ informaţiunĭ şi că nu retractează nicĭ un cuvênt din ea.

Aştept excluderea d-tale din club, a adăogat directorul nostru, *pentru a da pe faţă abuzurile şi scandalurile administraţieĭ d-tale, abuzurĭ şi scandalurĭ carĭ vor sili pe generalul Gh. Manu să te înlocuiască.*

D. Urdăreanu a plecat convins ca maĭ bine făcea dacă nu se prezenta la redacţia ziaruluĭ nostru.

—✠—

De frica amenziĭ de 5000 leĭ, onoraţiĭ Consilierĭ Comunalĭ s'aŭ strâns aseară şi aŭ rezolvat toate contestaţiile electorale.

Sĕraca frica!

—✠—

Erĭ a venit înaintea Curţeĭ de Casaţie procesul luĭ Simeon Mihălescu.

Desbaterile aŭ urmat până seara, când Curtea a remas în divergintă de opiniune.

—✠—

Primim din Botoşanĭ următoarea telegramă:

Sunt dureros surprins de informaţiile nedemne aruncate de un rĕŭvoitor asupra memorieĭ scumpeĭ mele soţiĭ şi publicate prin maĭ multe jurnale din capitală.

Desmint cu toată indignaţiunea sufletuluĭ meŭ aceste nedemne calomniĭ aruncate asupra celeĭ maĭ demne, maĭ virtuoase şi iubită soţie, pe care soarta crudă ne-aŭ răpit'o atât de timpuriŭ, lăsîndu-mĕ etern neconsolat, împreună cu iubiţiĭ sĕĭ părinţĭ.

Georges Pillat.

Am publicat cu atât maĭ multă plăcere această telegramă, cu cât am crezut de datoria noastră de a nu înregistra, fără control, zgomotele rĕŭ-voitoare, carĭ aŭ circulat prin ziare asupra nenorocireĭ întâmplate D-luĭ George Pillat.

—✠—

D. Jaques Herdan a bine-voit a ne aduce ierĭ, pentru *liga Culturală a tuturor Românilor, Una sută leĭ*, şi *patru-zecĭ leĭ pentru ridicarea monumentuluĭ comemorativ în onoarea Vitejilor Vânătorĭ de Prahova.*

Fapta D-luĭ Jacques Herdan are un merit deosebit, căcĭ D-sa este primul dintre coreligionariĭ sĕĭ avuţĭ, care îşĭ dă obolul pentru o acţiune patriotică şi naţională.

Mulţumim, în numele celor în drept, D-luĭ Jacques Herdan pentru frumoasa sa donaţiune şi dorim ca ea să găsească cât maĭ mulţĭ imitatorĭ.

—✠—

Duminecă, 10 Februarie, Societatea de ştiinţele fisice, 'şĭ a constituit biuroul din următoarele persoane:

Preşedinte: D-l Alexe Marin, profesor la Universitate.

Vice-Preşedinte: D-l Gr. Ştefănescu, profesor la Universitate.

Secretar general: D. Dr. Istrati, profesor la Universitate.

Secretarĭ: D. Dr. Atanasescu, profesor la Universitate şi D-l Ştefan Niculescu, profesor la Cantemir Vodă.

Casier: D. Maximilian Popovicĭ, de la Monetăria Statuluĭ.

Bibliotecar: D. Petric de la laboratoriul Universităţeĭ.

Comitetul se compune din D-niĭ Poni, Bacaloglu, Saligny, Istrati şi Negreanu.

Scopul acesteĭ Societăţĭ este de a contribui la progresul ştiinţelor şi de a lucra spre a face cunoscut tot ce se află de domeniul acesteĭ ştiinţe, în ţară şi societate.

Societatea coprinde treĭ secţiunĭ: de fisică, de himie şi de meneralogie.

—✠—

Daca organizarea cea nouă a serviciuluĭ poştal rural este ca din 30 de numere trimise din *Adevĕrul* abonatuluĭ nostru D. N. G. Puppa din comuna Adunaţĭ-Copăcenĭ, plasa Câlniştea, judeţul Vlaşca, să nu primească decât 12, apoĭ 'ĭ foarte mulţumim poşteĭ de serviciul ce ne face în schimbul celor 70—80 leĭ ce-ĭ plătim pe fie-care zi.

—✠—

Ministerul de interne a primit demisiunea D-luĭ Ressu, primar al oraşuluĭ Galaţĭ.

—✠—

Membriĭ societăţeĭ asistenţilor în farmacie sunt rugaţĭ a se întruni Mercurĭ 13 Februarie, ora 8 seara, în amfiteatrul institutuluĭ chimic.

La ordinea zileĭ: Adresa către farmaciştiĭ proprietarĭ, alegerea preşedinteluĭ onorific şi membri, precum şi alte cestiunĭ importante.

—✠—

Membriĭ *Societăţeĭ naţionale şi centrale de agricultură din România* se întrunesc azĭ, Marţĭ, la orele 8 seara, sub preşedenţia D-luĭ P. S. Aurelian, în amfiteatrul ministeruluĭ domeniilor.

La ordinea zileĭ este:

Ceştiunea discuţieĭ asupra filoxereĭ;

Industria zaharuluĭ în ţară, de D. Corneliu Roman.

—✠—

In cursul postuluĭ Paşteluĭ vor avea loc în sala Palatuluĭ Ateneuluĭ, cincĭ concerte simfonice sub direcţiunea D-luĭ E. Wachman.

Inscrierile pentru abonamente se fac la magasinul de muzică al D-luĭ C. Gebauer şi la librăria Graeve.

PREŢUL ABONAMENTULUĬ

Loje de 5 locurĭ pentru 5 concerte, 150 leĭ; Loje de 4 locurĭ pentru 5 concerte, 120 leĭ; Locul I pentru 5 concerte, 25 leĭ; Locul II pentru 5 concerte 15 leĭ; Locul III pentru 5 concerte, 10 leĭ.

—✠—

La 1 Febr. se aflaŭ în toate penitenciarele din ţară 3625 arestanţĭ, din carĭ 119 la Bisericanĭ, 315 la Bucovĕţ, 300 la Văcăreştĭ, 177 la Cozia, 193 la Telega, 217 la Têrgu-Ocna, 117 la Craiova, 304 la Dobrovĕţ, 120 la Focşanĭ, 70 la Galaţĭ, 245 la Slănic, 181 la Iaşĭ, 229 la Salinele marĭ, 120 la Richitoasa (azil de infirmĭ), 355 la Mărginenĭ, 76 la Plătăreştĭ, 110 la Mislea, şi 247 la Pângăraţĭ.

—✠—

A apărut: *Crestomatie Română, Modele literare din autoriĭ seculuĭ al XIX-lea, cu notiţe biografice şi apreţierĭ literare, întocmite pentru clasele superioare de liceŭ, seminare, scoale pedagogice, externate, etc. şi potrivite atât pentru aplicarea stilisticeĭ şi retoriceĭ, cât şi pentru complectarea istorieĭ literatureĭ, de I. Manliu, profesor.*

Partea I-a, proză.

Preţul 3 leĭ 50 banĭ.

Vom reveni asupra acesteĭ opere interesante.

—✠—

Se ştie că perceptorul Lucescu, pe lângă comerţul de chiristigerie, a maĭ luat şi o moşie în arendă (Popeştiĭ din Prahova). Aceasta fiind un cumul prohibit de legea de percepţiune, i s'a pretins numituluĭ perceptor să 'şĭ dea dimisia. Dar fiindcă acest Lucescu este nepotul luĭ Jean de la Obor, nu voeşte a se retrage până ce nu va găsi un amator de percepţie care să 'ĭ ofere cel puţin două miĭ leĭ. Oferta i s'a făcut deja, dar nefiind îndestul de avantagioasă aviduluĭ perceptor n'a fost primită.

Nu poate oare D-nul ministru de finanţe să pună capĕt o dată acestor nesăţioşĭ, maĭ cu seamă D-sa, care locueşte în acea culoare şi de, orĭ şi cum plângerile contribuabililor trebue să sosească până la D-sa.

—✠—

Erĭ s'a depus pe biuroul Camereĭ proiectul de lege relativ la acordarea uneĭ pensiunĭ de 400 leĭ pe lună d-luĭ Stefan Iulian, artist la Teatrul Naţional.

Acest proect, eşit din iniţiativă parlamentară, este un semn de a-

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVERUL“

73

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

IV

George Davidson

Zise:

—Când îmĭ aduc aminte de tine mĕ doare maĭ mult decât când îmĭ aduc aminte de câiniĭ tĕĭ care m'aŭ sfîşiat! Pe câinĭ i-am omorât! De ce nu pot să'l omor pe dânsul!

Se duse la uşa cabinetuluĭ şi strigă:

— Pepe!

— Stăpîne!

— La şapte ceasurĭ să mĕ deşteptĭ.

— Bine.

George închise fotografia iar în cutia biurouluĭ şi se puse în pat.

Maĭ nainte d'a adormi se gândea:

— Trebue să maĭ vĕd pe fata aceea. Poate că a minţit. Dacă o fi spus adevĕrul, ce viaţă! Robiĭ din Brazilia şi din Cuba sînt maĭ bine trataţĭ decât copila asta. Am să aflu adevĕrul... Voesc... Am să vĕz cu ochiĭ meĭ... Pentru ce m'am întors în ţara asta! Ce mĕ atrage când eŭ nu pot să sting ura din mine!

Adormi însfîrşit.

Pepe scoase capul şi trase o clipă cu urechia.

— Doarme! zise el în sine.

Din buzele luĭ George scăpă un nume:

— Blanşa!

— Tot numele ĕsta! zise negrul. Cine să fie femeia aceia? Unde trăeşte ea? Aicĭ negreşit, alt-fel pentru ce-am fi venit noĭ aicĭ?

Maĭ aşteptă.

S'auzea numaĭ zgomotul egal al respiraţieĭ luĭ George care dormea.

Pepe, liniştit acum, se trînti în patul luĭ şi adormi şi el.

V

Mizerie

Jeana sui cele treĭ caturĭ, avênd grije să nu se atingă de zidurĭ dupe care curgea apa pentru ca să nu'şĭ murdărească rochia şi cu o chee care o aştepta subt rogojina veche ruptă şi nescuturată de multă vreme de la uşe, deschise o uşe şi intră într'un pătrat de şase picioare pe care dă bucătăria care nu'ĭ maĭ mare.

Trase un chibrit al căruĭ fosfor o înecă şi la lumina unuĭ rest de lumânare înfipt într'un sfeşnic de fier, zări masa pusă: o farfurie cu lapte, o bucată de pâine şi o cotletă rece.

Bĕtrîna îngrijea pe muncitoarea eĭ cât putea maĭ bine, bună pentru dênsa ca şi pentru ce o înconjura, maĭ mult poate, fiind-că putem zice că cu adevĕrat respect o vedea ea aşa de blândă şi aşa de curajoasă.

Mariana, puţin inteligentă, făcea binele dupe puterile eĭ, însă plecându'se înaintea voinţeĭ stĕpînuluĭ.

Şi stĕpînul eĭ era Baudru.

Fostul dogar, a tot puternic în casa luĭ, domnea ca un despot. Toate prostiile, toate asprimile, toate mizeriile le făcea tiranul acesta despotic.

Dupe păţania eĭ cu ceĭ doĭ tâlharĭ, fata acum nu maĭ putea să mănânce.

Se simţi însă foarte slabă.

Apropie de buze laptele albăstrit, acel lapte mincinos şi fals care otrăveşte pe parisiane, şi 'l respinse cu scârbă.

Şi fără să guste din friptura rece, se duse în camera sa în vêrful picioarelor.

Locuinţa soţilor Baudru se compunea din treĭ camere în realitate.

Bucătăria ţinea loc de sofragerie.

Odăile comunicaŭ împreună printr'o uşe; trebuia să intre în cea 'ntîĭ pentru ca să treacă într'a doa; însă în urma rugăciunilor nevesti-seĭ şi a fie-si Badru despărţise odaia luĭ cu un fel de perete de scândurĭ şi făcuse un fel de coridor pe unde trecea fetele.

Jeana când trecu prin galeria aceasta simţi că 'ĭ zvâcneşte inima avea dreptate.

Incă pentru ce:

In întâiul moment al pericoluluĭ, când fusese luată pe sus de Baluche şi de Cayenne şi pusă în neputinţă de a chema ajutor, îşĭ uitase baniĭ.

Nu era aşa de proastă încât să crează că aceĭ oamenĭ voiaŭ numaĭ să 'ĭ ia baniĭ.

Viaţa lucrătoarelor ca dênsa le învaţă de timpuriŭ de ce aŭ să se teamă şi ce aŭ să spere. Lupta zilnică le deschide spiritul şi miĭ de pilde le slujesc de lecţiĭ.

Simţindu'se pierdută, Jeana ar fi voit să fie moartă.

In faţa nenorocireĭ şi a ruşinilor la carĭ s'aştepta ea în minutul acela, banul îşĭ pierde preţul, cu orĭ câtă osteneală ar fi fost câştigat.

Jeana uitase dar baniĭ.

Insă când fusese scăpată de streinul pe carĭ i-l scoase întîmplarea în cale, grijea eĭ d'intâĭ fu ca să bage mâna în buzunar.

Vĕzu cu groază că buzunarul îĭ e gol.

Suta de francĭ zburase. Atuncĭ ea nu spusese nimic mântuitoruluĭ sĕŭ.

O pudoare uşor de priceput, frica să nu fie bănuită că este speculantă, îĭ închideaŭ gura, însă desnădejdea era maĭ puţin mare.

Suta aceea de francĭ era resursa cea maĭ serioasă a caseĭ.

Trecênd, uşoară cu o umbră, fără sgomot, spera să scape d'a fi întrebată, spera să aştepte, să se gândească să găsească un mijloc... însă nu avu nicĭ şansa asta.

S'apropie de pragul odăi eĭ când auzi o bătae în scândurĭ, şi un glas răguşit, aspru nemulţumit, îĭ zise:

— Heĭ! ce 'ĭ asta? Trecĭ fără să spuĭ?

— E prea târziŭ... îngînă nenorocita.

— Ce face cu asta? E vremea pentru datu banilor. Azĭ e sĕrbătoare.

— Ce sĕrbătoare?

— Sfânta plată.

— Aşa e... însă... mâine.

— Bine... fie mâine.

— Noapte bună.

Glasul Jeaneĭ tremura. Omul nu rĕspunse. Se mulţumi numaĭ să înjure şi se întoarse pe partea cealaltă în pat dupe stăruinţele Marianeĭ care 'l zicea:

— Nu 'ţĭ e ruşine ca s'o chinueştĭ aşa? Biata copilă e prăpădită. Sînt două ceasurĭ dupĕ miezul nopţiĭ. Ia gîndeşte-te! Sărmănica! Sînt sigură că nicĭ n'o să poată să bage în gură o bucăţică de mâncare. N'aĭ vĕzut ce repede a trecut!

Şi buna femee zise maĭ tare Jeaneĭ:

— Du'te! Sileşte-te să te odihneştĭ!

Jeana nu avusese nevoe de sfatul acesta ca să fugă.

Când închise uşa odăi eĭ, un glas slab întrebă:

— Tu eştĭ?

— Da!

(Va urma)

tenţie din partea d-lor deputaţĭ pentru artiştiĭ noştri.

Vězându'ĭ porniţĭ către opere de caritate le atragem atenţiunea asupra unuĭ alt artist al Teatruluĭ Naţional, nenorocitul Mihail Mateescu, bolnav de o boală incurabilă şi care drept orĭ-ce mijloace de întreţinere are un ajutor de 60 de leĭ ce i se dă de la Teatru.

—✠—

Spectacolĕle de Marţĭ 12 Februarie:

Teatru Naţional. **Otello.**
Sala Băilor Eforieĭ. **Galatheia,** dramă, şi **Margaro din Menidi,** comedie.

Ştirĭ telegrafice

HALIFAX, 11 Februarie. — S'a scos până acum 75 de cadavre din mina Springhill. Se teme să nu fie încă mulţĭ morţĭ căcĭ în momentul explosiuneĭ eraŭ vre-o mie de lucrătorĭ în mină.

SARAJEVO, 11 Februarie.—Un cutremur de pămênt violent s'a simţit erĭ la ora 1 şi 5 minute la Nevesigne. Cutremurul era undulator şi direcţia sa era de la Sud-Vest spre Nord-Est.

Ienibace Poveste

De când a murit mult regretatul Ispirescu, marele nostru povestitor, nimenĭ până acum pe această parte a literatureĭ noastre nu s'a ivit să 'ĭ ocupe locul, saŭ cel puţin să 'l înlocuiască în parte. A fost dat se vede ca tocmaĭ D-nul Teodor Ienibace (dacă nu mě înşel, fost judecător de ocol şi procuror la Ploeştĭ şi actualmente membru de şedinţă la tribunalul de Buzěŭ), mutat o dată cu D-nul Garoflide, prefectul Buzěuluĭ, şeful ziaruluĭ *Ţara*, unde Ienibace era colaborator en chef (Caron) să 'ĭ ocupe locul luĭ mult regretatul P. Ispirescu; şi uite de ce zic acestea:

In Nr. 4 al *Revisteĭ Literare* din 3 Februarie curent am vězut publicată *o poveste* „**In sac**" de D-nul T. Ienibace. Ce să zic? frumoasă poveste (în loc de mare minciună — vorba românească, zic **mare plagiatură**), căcĭ în acea poveste căruia 'ĭ-a pus numele „*In sac*", D-nul Ienibace tocmaĭ D-luĭ e prins cu *miţa 'n sac*.

D-sa dând publicităţeĭ într'o revistă literară acea poveste nicĭ nu s'a gândit măcar să facă o notiţă din caracterele *„cele maĭ petit posibile"* că a prescurtat'o din spanioleşte, a căreĭ traducere fidelă am avut ocazia s'o citesc în *Adevěrul* din Decembre.

E lucru frumos însă că D-nul Ienibace, noul nostru povestitor, 'l-a indigenat de o dată pe Ion, soldatul spaniol, spunênd că e din comuna Pogoanele (judeţul Buzěŭ, unde e D-sa cu slujba), şi ceva maĭ mult, că a luat parte la rěsboiul Independenţeĭ (noastre); mâine, poimâine ne vom pomeni şi cu vr'un Itzichi saŭ Şloim indigenat tot în acest chip de D-nul Ienibace, făcêndu'l *cine ştie* ce eroŭ în *cine ştie* ce poveste *originală* de D-sa.

Un lucru însă trebue să 'l recunoaştem D-luĭ Ienibace: *„galantomia"*. Pe când Ion, soldatul spaniol, s'a liberat din armată numaĭ cu *şease maravedi şi o pâine* (o maravedi fiind egală cu 20 centime) Ion al D-sale din comuna Pogoanele (judeţul Buzěŭ) s'a liberat după două termene de miliţie (termenul D-luĭ Ienibace) cu *6 fr. 50*; dar fără pâine. Şi pe când soldatul spaniol ducêndu-se pe drum s'a întâlnit cu *doui* oamenĭ carĭ 'l-aŭ cerut de pomană ceva, Ion din comuna Pogoanele s'a întâlnit numaĭ cu unul *(S-tu Petru)*. Se vede că D-zeŭ se dusese... de... ca omul... cine ştie unde!

Drept să spun, ca să nu maĭ lungesc vorba, că nu mě aşteptam de la un licenţiat în drept, care e şi bacalaureat în ştiinţe şi litere, la aşa ceva... dar... věd că de o bucată bunicică de vreme se practică pe o scară întinsă *soiul ăsta de producţiune nouě*, care se chiamă pe adevěrata limbă românească *furătură goală* (iartă'mĭ expresia D-le Ienibace).

Din întêmplare numaĭ *producţia* asta 'mĭ-a căzut în mână din ale luĭ Ienibace; dacă 'mĭ vor maĭ cădea, promit a i le releva tot în una din coloanele iubituluĭ *Adevěrul*.

Cu atât maĭ mult încă dacă nu mě înşel că în *Revista Literară* nu ştiŭ dacă un Domn Stoenescu a publicat o dată (de mult) un articol intitulat: „Eminescu Plagiat", unde punea faţă în faţă ceva din produsele luĭ Eminescu cu ale autoruluĭ cărţeĭ „Mensonges Conventionnels", unde voia să arate că Eminescu plagiase după acel autor, şi acum D-sa adăposteşte sub aripele albastre ale Revisteĭ D-sale pe D-nul Ienibace, care nu face alt-ceva de cât saŭ plagiază din spanioleşte saŭ scurtează din ce a tradus *I. S. Spartali* în *Adevěrul*.

De la Borcea.

MARCEL PRÉVOST

ANIVERSARA

(Jurnalul Simoneĭ)

...Tot pe caetul acesta mic roşu, confidentul meŭ intim, foarte părăsit de câteva lunĭ, citesc la data 29 Maĭ 1889, aceste liniĭ scrise în grabă după întoarcerea de la celebrarea cununieĭ la biserică:

«S'a isprăvit. Iată-mě măritată, măritată, măritată! Tata a plâns pecând episcopul ţinea discursul. Rochia mea (de mătase fabricată într'adins pentru mine de prietenii noştri Martin, din Lyon) a produs un efect mare, maĭ cu seamă asupra celor carĭ aŭ vězut de aproape stofa. Bărbatul meŭ (scumpul meŭ Jean) m'a sărutat în sacristie (mi se pare că nu se obicinueşte acest lucru) zicêndu-mi la ureche: Te ador!

«Şi acum, fi-voiŭ fericită? Mi se pare că am tot ce trebue pentru ca să fiŭ. Suntem tinerĭ, destul de bogaţĭ... şi ne iubim.

«Îmĭ daŭ întîlnire chiar cu mine anul viitor la aceiaşi dată.

«Dumnezeule! fă ca să fiŭ fericită!»

Eĭ bine, a venit cvasul întîlnireĭ pe care mi-l hotărîsem: Un an întreg a trecut peste amintirea zileĭ de nuntă. Şi mi se pare că în adevěr doĕ eŭ se întîlnesc în minutul acesta: unul este alba şi neştiutoarea mireasă care eram anul trecut în ziua de 29 Maĭ; celălalt e femeia pe care un an de viaţă în doui a învěţat'o tot ce nu ştia ea atuncĭ, care ştie aproape bucuriile şi supărările pe carĭ le dă măritişul. Aceste doĕ imaginĭ despre mine însumĭ, care am alergat cu credinţă la întîlnirea făgăduită, îşĭ vorbesc, se întreb şi îşĭ rěspund.

— Iacă-mě, zice fata cu buchetele de portocal. Am venit să 'ţĭ cer socoteală despre anul care a trecut. Dar maĭ întîĭ să 'mĭ spuĭ dacă eştĭ fericită.

Nevasta tînără, *eŭ de azĭ*, rěspunde:

— Nu zice vorba asta. E prea mare şi prea neînţeleasă. Tot ce pot să 'ţĭ spun cu siguranţă e că nu sunt nenorocită. Însă, vezĭ bine, sunt tristă.

— Va să zică îţĭ pare rěŭ că te-aĭ măritat?

— Ba nu. Nu mě căiesc de ce am făcut. Chiar dacă aş fi încă copilă ca tine m'aş mărita negreşit, fiindcă aşa trebuim să fim noĭ femeile, trebue să fim neveste. Maĭ îmĭ pare rěŭ însă de inima mea de fată mare.

— Va să zică inima ta s'a schimbat?

— S'a schimbat. A pierdut tocmaĭ cele doĕ atribute privilegiate carĭ 'ĭ asigurau o viaţă aşa de dulce: speranţa şi neştiinţa.

— Speranţa?

— Da. Nu zic, auzĭ-mě bine —că nu maĭ sper nimic în viitor, zic că am pierdut acea speranţă fără limită care stă într'un suflet de fecioară. Eĭ îĭ maĭ este iertat să aspire la toate bucuriile. Cine ştie dacă mirele seŭ nu va fi cel maĭ frumos, cel maĭ inteligent, cel maĭ iubitor soţ? Nimenĭ: mirele nu există încă. Maĭ pune că, chiar prea nevinovată, nu ghiceam că măritişul are fericirĭ nicĭ odată îndestul de simţite: fericirile acestea, mărturiseşte tu singură, le visăm nemărginite, capabile de a umple inima vecinic. Cu un cuvînt, aşa cum privesc fetele viitorul, viitorul nu poate niciodată să realizeze decât jumětatea visuluĭ lor. Nu există fericire omenească care să se potrivească cu o astfel de facultate de speranţă. Tot astfel, realitatea iubireĭ nu conţine mulţumire care să se potrivească cu neştiinţa noastră.

— Cum se poate ca neştiinţa să fie o fericire?

— E o fericire nespus de mare; cea maĭ mare dintre toate. A nu trăi decât cu spiritul seŭ şi cu inima sa, cum am trăit eŭ doĕzecĭ de anĭ, a nu'ţĭ cunoaşte corpul; a nu avea niciodată nicĭ măcar umbra uneĭ dorinţe, a nu ştĭ chiar *ce ar putea să dorească dorinţa aceasta*; a trăi fără a pricepe viaţa, fără a bănui ticăloasele porţĭ carĭ, în realitate, conduc lumea. Ah! îţĭ jur, nicĭ o fericire nu se poate potrivi cu fericirea acesta.

— Bine. Admit că speranţa indefinită, că neştiinţa desăvîrşită sunt privilegiĭ la carĭ poţĭ să rîmneştĭ. Însă acestea sunt foloase negative, ca să zic aşa: în realizarea, chiar în parte, a viselor noastre de fete, şi în destăinuirea acestor secrete ale amoruluĭ pe carĭ nu le cunoaştem, nu'ĭ ce puţin puţină fericire pozitivă?

— Ba da. În măritiş este un izvor de fericire reală: maĭ puţin curat ca aliagiŭ decât fericirea noastră de fecioare, dar maĭ puternic şi care ne zbuciumă maĭ mult toată fiinţa noastră. Maĭ întâĭ bucuria de a fi femeĭ, de a începe să îndeplineştĭ un rol social: o bucurie de vanitate. Bucuria, pe urmă, că aĭ un tovarăş şi un prietin care e numaĭ al nostru: o bucurie de afecţiune. Însfîrşit—şi aci vine o mărturisire pe care n'aş cutea s'o fac altcuiva decât numaĭ mie—plăcerea perversă de a înceta de a fi fecioare... Da. E o bucurie stricată ca să simţim scumpa noastră nevinovăţie pătenduse încetu cu încetu, veştejindu-se şi murind. Ce prăpastie neagră e şi inima noastră! Pentru mine una, o mărturisesc, după cele d'întâĭ codirĭ şi după cele d'întâĭ revolte ale uneĭ pudorĭ care agoniza, m'a apucat par'că un fel de frigurĭ de impuritate conjugală; mi se părea că simţurile mele, abia deşteptate mie chiar, nu vor fi nicĭ-odată potolite, nicĭ curiozitatea mea—născută înti—satisfăcută.

Tocmaĭ eŭ eram—prea iute—care nu lăsam în pace pe bărbatul meŭ, care'l rugam, care'l duceam cu dibăcie la probele pe carĭ el poate, de la sine, nu le-ar fi încercat... Azĭ, când mě gândesc la perioada aniluĭ meŭ de măritiş de la Iulie până la Ianuarie, simţ că mě roşesc de ruşine. Mi se pare că prea am fost amanta bărbatuluĭ meŭ, prea am fost Dalila care şi-a uzat corpul pentruca să seducă pe bărbatul întins lângă ea. Mě gândesc că Jean, după minutele acele turbure, trebuia să mě despreţuiască puţin.

— Şi frigurile acelea ţi-aŭ trecut? Ce s'a maĭ întâmplat?

— Nu s'a întâmplat nimic alt de cât că a venit potolirea.—Da, pe la sfîrşitul luĭ Ianuarie (tot în jurnalul acesta găsesc da-ele) şi creerul şi corpul mi se obosise. Şi atuncĭ a început pentru mine un şir de zile dulcĭ, iubeam pe bărbatul meŭ tot atât, însă îl dam o dragoste maĭ bună, maĭ senzuală. Pudoare îmĭ venea iar pe nesimţite şi îmĭ venea şi judecata şi gândirea. Atuncĭ începurăm să vorbim adevěrat, Jean şi eŭ, şi atuncĭ ne pětrunseserăm reciproc în sufletele noastre.

— Şi peurma?

— Peurma, după ce schimbarăm multe vorbe, bărbatul meŭ a băgat de seamă că 'mĭ cunoştea tot spiritul meŭ şi eŭ pe al seŭ şi eŭ îl cunosteam bine. Nu maĭ puteam să ne spunem de cât tot ce ne spusesem odată; dacă trebue să zicŭ adevěratul adevěr, ne *plictiseam* unul pe altul. Incercarăm, printr'o înţelegere tainică, care nu fu tradusă în vorbe, ca să ne refugiăm numaĭ în bucuria asta. Vaĭ! şi aci ne iubirăm de neputinţa de a învia senzaţiunile moarte. Numaĭ o întâmplare era când braţele noastre, unite peste corpurile noastre, ne electrizaŭ ca odinioară; şi atuncĭ ni se părea că, fără veste, se deschidea pentru noĭ amîndoĭ un paradis din care eram goniţĭ de a-cum în colo.

— Şi astăzi, ce a maĭ remas din dragostea veche, din dorinţa veche?

— A remas un gust real de a trăi unul lângă altul, de a nu ne despărţi — gust făcut, cred eŭ, din obiceiŭ şi din reciprocă recunoştinţă pentru lucrurile pe carĭ le am gustat unu prin celălalt. Când e vorba ca să sperăm întoarcerea acestor bucuriĭ rěposate, nu ne gândim de loc.... Suntem bărbat şi nevastă, cum nu ne gândim şi nicĭ nu potrebem când suntem pětre patru ochĭ. Dacă unul dintre noĭ ar părăsi pe celălalt, părăsitul ar fi prea nenorocit, cel puţin până cât-va vreme.

— Şi aşa o să meargă toată viaţa?

— Heĭ! vezĭ aci e primejdia, sunt bine. Sintem căsătoriţĭ pentru viaţă, şi, într'un an am mâncat partea noastră de fericire în doĭ. Dacă am şti că numaĭ de noĭ atârnă ca să ne despărţim, ca doĭ călătorĭ carĭ aŭ umblat împreună, şi carĭ, când aŭ ajuns la locul hotărît, se salută şi pleacă fie-care la dreapta si la stânga, cred că am fi maĭ puţin melancolicĭ. Dar toată viaţa!.... Toată viaţa! Şi mě gândesc că o să sfîrşim ca şi ceilalţĭ căsrtoriţĭ, ca uniĭ carĭ am început tot ca dînşiĭ. Jean o să aibă amante şi eŭ amanţĭ.... Si câte o dată, mě întreb dacă n'ar fi maĭ bine ca să fie aşa, dacă n'ar fi maĭ bine aşa de cât starea aceasta de aşteptare plictisită şi cinstită în care trăim.

Nu mě maĭ întreba dar maĭ mult, scumpul meŭ chip pierit,—fată cu buchetele de portocal. Îmĭ e frică să 'mĭ fac maĭ multe întrebărĭ chiar mie şi 'mĭ ie frică să 'mĭ respund. Maĭ bine îmĭ place să aştept viitorul. Ce o să facă din mine al doilea an de măritiş, când cel d'întîĭ m'a schimbat aşa de mult?

Să ne întîlnim anul viitor, tot în ziua asta... Vaĭ! nu maĭ cutez să zic: «Dumnezeule! fă ca să fiŭ fericită!»

I. S. Sp.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	„
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ	20	„
I. Berberianu	10	„
Un Român de viţă veche	5	„
Iacob Fětu	20	„
Doamna E. C.	5	„
G. Iamandi	10	„
Dr. George Mileticĭ	10	„
Jaques Herdan	40	„
(Va urma) Total	152	50

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

(Urmarea şedinţeĭ de la 11 Februarie 1891)

Şedinţa se redeschide la orele 4.

D. **Elisei Donicĭ** cere să i se pue la ordinea zileĭ interpelarea privitoare la administraţia din Fălciŭ.

D. **V. Ursianu** adresează primuluĭ-ministru o interpelare privitoare la constituţionalitatea taxeĭ puse de primarul Capitaleĭ asupra câinilor.

D. **C. C. Dobrescu** îşĭ desvoltă interpelarea privitoare la alegerile judeţene din Prahova.

D. Dobrescu va continua azĭ.

Şedinţa de la 12 Februarie

Şedinţa se deschide la orele 1 şi jum. sub preşedinţa D-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 136 deputaţĭ.

Camera trece în secţiunĭ până la ora 3.

SENAT

Şedinţa de la 12 Februarie 1891

Prezinţĭ 93 D-nĭ Senatorĭ.

Şedinţa se deschide la orele 2 şi jumětate sub preşedenţia D-luĭ general Florescu.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **P. Grădişteanu** roagă pe D. Al. Lahovari, ministru de externe, să rěspunză la cele scrise prin maĭ multe ziare că soţia unuĭ ministru român a scris la Londra că nicĭ o dată o puşcă cu calibru mic, inventată de D. Majoribaux, nu va fi adoptată în armata română, şi dacă aceste fapte sunt adevěrate.

D-nul **Lahovary** citeşte o corespondenţă urmată între D-sa şi Secretarul legaţiuneĭ din Londra şi apoĭ spune că persoana care a scris acea scrisoare unuĭ bancher D-nul Mendel, nu este soţia ministruluĭ de resbel, ci este D-na Pencovicĭ, soţia D-luĭ general Pencovicĭ.

D-nul **P. Grădişteanu** nu se declară satisfăcut cu acest respuns şi că a venit timpul ca femeile din ţara aceasta să nu se maĭ ocupe cu furnitura de arme.

D. **Lahovari** întreabă dacă d. Pencovicĭ este în joc saŭ guvernul şi în cazul acesta să se ceară o anchetă.

D. **Fleva** vorbeşte contra închidereĭ discuţieĭ.

D. **Codreanu** interpelează guvernul asupra scandalurilor petrecute la Botoşanĭ cu ocazia alegerilor.

D. **general Vlădescu** depune proectul de lege pentru organizarea pompierilor.

Se intră în ordinea de zi.

Ultime Informaţiĭ

Aflăm cu adâncă părere de rěŭ încetarea din viaţă a Doctoruluĭ colonel Otremba din Iaşĭ.

Defunctul lasă unanime regrete printre numeroşiĭ sěĭ prietinĭ.

—

Societatea funcţionarilor comerciali, în întrunirea ce a avut Duminică seara şi la care aŭ asistat vre-o 300 membri, a dat prin aclamaţie un vot de încredere actualuluĭ comitet, care prin urmare va continua să funcţioneze în cursul acestuĭ an.

—✠—

Consiliul comunal din Iaşĭ a votat crearea uneĭ şcoale de meseriĭ în acel oraş.

Planurile şcoaleĭ aŭ fost înaintate consiliuluĭ technic al ministeruluĭ de Interne spre a fi examinate.

E vorba ca localul acesteĭ şcolĭ să fie construit pe locul Hanuluĭ Turcesc.

Am zis într'unul din numerele noastre că la Senat se fură bastoanele şi umbrelele publiculuĭ.

Astăzĭ, D. senator Alexandru Greceanu a prins pe autorul acestor furturĭ.

El este un individ numit Constantin Dumitrescu, locuind în str. Polonă Nr. 90.

Pungaşul a fost dus la secţie şi anchetat.

—✠—

Liga pentru unitatea culturală a Românilor, secţia Mehedinţi, a organizat o *Serată Dansantă* pentru ziua de 16 Februarie curent, în Salonul Apollo.

Scopul fiind de interes naţional, ofrandele se primesc cu recunoştinţă.

—✠—

Lucrătoriĭ fabriceĭ de încălţăminte Mandrea & C-nie, constituiţĭ în societate de ajutor şi economie, vor da un bal deschis în sala Orfeŭ, Sâmbătă 16 Februarie 1891.

Suntem siguri că aceĭ carĭ iubesc pe lucrătorĭ se vor grăbi a participa la această serbare folositoare şi veselă în acelaş timp.

—✠—

La ultimul esamen de anul I la Facultatea de drept din Bucureştĭ aŭ trecut cu succes următoriĭ studenţĭ:

S. Georgescu-Carpin, B. Varlam, C. Constantinescu, G. N. Andriovicĭ, Dimopol Cesar, P. Liciu şi Solomon Rosental.

ULTIME TELEGRAME

BELGRAD, 12 Februarie. — *Oficialul* publică noul cabinet.

Miniştriĭ aŭ depus jurămînt azĭ dimineaţă; eĭ se vor înfăţişa mâine la Scupcina unde D-nul Pasicĭ va desvolta programa sa.

CHRISTIANIA, 12 Februarie. — Ministerul conservator Stang şi-a dat dimisia.

LONDRA, 12 Februarie. — Se anunţă din Cair, *Agenţieĭ Reuter*, că Osman Digma fuge în direcţiunea Kassaleĭ. Seiciĭ veciniĭ s'aŭ supus. Numěrul rǎniţilor egipteniĭ trece peste prevederĭ.

Bucurescĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.